

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

DECIZIA NR. 111

din 06.09.2010

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitateajudețul Suceava.

S.C.S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de, înregistrat sub nr....., privind suma de..... **lei, reprezentând:**

-lei TVA;
-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin cererea formulată solicită constatarea nulității absolute parțiale și anularea Raportului de inspecție fiscală nr.și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., actele de control fiind netemeinice și nelegale.

1. Petenta precizează că organele de control ale D.G.F.P. – Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava au efectuat un control în baza avizului de inspecție fiscală nr., în urma căruia a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală din

data de și înregistrat sub nr....., în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.prin care s-au stabilit de plată suma delei reprezentând TVA șilei reprezentând majorări de întârziere aferente, ca urmare a depășirii plafonului de 35.000 euro prevăzut la art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, în luna octombrie 2008, respectiv a înregistrat o cifră de afaceri în sumă delei, considerând că societatea trebuia să se înregistreze ca plătitor de TVA conform art. 153 alin. 1 lit. b din Legea nr. 571/2003 și să se comporte ca un plătitor de TVA începând cu data de 01.12.2008.

2. Societatea consideră că Raportul de inspecție fiscală din data de și înregistrat sub nr....., respectiv Decizia de impunere nr.prin care s-au stabilit sumele de plată, sunt întocmite netemeinic din următoarele considerente:

2.1. Avizul de inspecție fiscală nr. nu respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare.

2.2. Organele de inspecție fiscală aplică în mod eronat prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, deoarece nu procedează la înregistrarea din oficiu a societății ca plătitor de TVA, limitându-se doar la stabilirea de TVA de plată și a accesoriilor aferente în condițiile în care societatea nu figura înregistrată în vectorul fiscal ca plătitoare de TVA. Mai mult, în raportul de inspecție fiscală se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004, iar în decizia de impunere se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, acest lucru conducând clar la o confuzie rezultând astfel încă o dată netemeinicia actelor administrative fiscale emise.

2.3. Organele de inspecție fiscală nu precizează în raportul de inspecție fiscală, posibilitatea societății de a proceda, conform prevederilor legale, la ajustarea TVA, în primul decont depus după înregistrarea din oficiu sau printr-un decont ulterior.

2.4. În cazul în care societatea se va înregistra, din proprie inițiativă, ca plătitor de TVA, va înregistra, datorită ajustării permise de legislația în vigoare, TVA de recuperat și care nu va putea fi verificată de către organele fiscale datorită faptului că aceeași perioadă a mai fost verificată o dată conform raportului de inspecție fiscală nr....., lucru care ar conduce din nou la confuzie în corecta stabilire a TVA datorată la bugetul de stat.

Petenta își întemeiază contestația pe prevederile art. 101 și 105 din O.G. nr. 92/2003, ale pct. 62 alin. 2 lit. a și b și alin. 4 lit. a, b și c din H.G. nr. 44/2004.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de, înregistrat sub nr....., organele de inspecție fiscală

au stabilit că societatea datorează o taxă pe valoarea adăugată suplimentară delei și majorări de întârziere aferente delei.

În urma verificării taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada 01.12.2008 - 31.03.2010, organele de inspecție fiscală au constatat că la 31 octombrie 2008 societatea a realizat o cifră de afaceri delei, depășind astfel plafonul de scutire de TVA de 35.000 euro prevăzut de art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, motiv pentru care avea obligația de a se înregistra ca plătitor de TVA conform art. 153 alin. 1 lit. b din Legea nr. 571/2003.

Organele de control precizează că societatea nu a depus declarația 010 privind înregistrarea în scopuri de TVA la D.G.F.P. Suceava.

Organele de inspecție fiscală au calculat TVA în sumă delei pe care societatea avea obligația să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA pe perioada 01.12.2008 – 31.03.2010, considerându-se ca bază de impozitare contrapartida obținută de S.C.S.R.L. din partea cumpărătorilor, respectiv veniturile pe care societatea le-a obținut din vânzarea mărfurilor, respectiv din prestațiile de servicii.

Pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă delei.

Majorările de întârziere au fost calculate în baza prevederilor art. 120 din O.G. nr. 92/2003.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei și accesoriile aferente în sumă delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă motivele prezentate de contestatoare sunt de natură să atragă nulitatea actului administrativ fiscal atacat.

În fapt, în urma verificării efectuate pentru perioada 01.12.2008 - 31.03.2010, organele de inspecție fiscală au întocmit la data de, Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr., în baza căruia au emis Decizia de impunere nr., prin care au stabilit în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată în sumă delei și accesorii în sumă delei.

Societatea solicită constatarea nulității absolute parțiale și anularea Raportului de inspecție fiscală nr.și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., actele de control fiind netemeinice și nelegale.

2.1. Avizul de inspecție fiscală nr. nu respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare.

2.2. Organele de inspecție fiscală aplică în mod eronat prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, deoarece nu procedează la înregistrarea din oficiu a societății ca plătitor de TVA, limitându-se doar la stabilirea de TVA de plată și a accesoriilor aferente în condițiile în care societatea nu figura înregistrată în vectorul fiscal ca plătitoare de TVA. Mai mult, în raportul de inspecție fiscală se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004, iar în decizia de impunere se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, acest lucru conducând clar la o confuzie rezultând astfel încă o dată netemeinicia actelor administrative fiscale emise.

2.3. Organele de inspecție fiscală nu precizează în raportul de inspecție fiscală, posibilitatea societății de a proceda, conform prevederilor legale, la ajustarea TVA, în primul decont depus după înregistrarea din oficiu sau printr-un decont ulterior.

2.4. În cazul în care societatea se va înregistra, din proprie inițiativă, ca plătitor de TVA, va înregistra, datorită ajustării permise de legislația în vigoare, TVA de recuperat și care nu va putea fi verificată de către organele fiscale datorită faptului că aceeași perioadă a mai fost verificată o dată conform raportului de inspecție fiscală nr....., lucru care ar conduce din nou la confuzie în corecta stabilire a TVA datorată la bugetul de stat.

a) În ceea ce privește susținerea petentei că avizul de inspecție fiscală nr. nu respectă prevederile legale.

În fapt, societatea consideră că Raportul de inspecție fiscală din data de și înregistrat sub nr....., respectiv decizia de impunere nr.prin care s-au stabilit sumele de plată, sunt întocmite netemeinic pe motiv că avizul de inspecție fiscală nr. nu respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 101 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, unde se precizează:

ART. 101

„Avizul de inspecție fiscală

(1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

(2) Avizul de inspecție fiscală va cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției fiscale;**
- b) data de începere a inspecției fiscale;**
- c) obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;**

d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea datei de începere a inspecției fiscale se poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate.”

Conform acestui text de lege, avizul de inspecție fiscală se transmite înainte de începerea inspecției fiscale și are ca scop informarea contribuabilului cu privire la acțiunea ce urmează să se desfășoare.

De asemenea, conform textului de lege menționat, avizul de inspecție fiscală trebuie să conțină următoarele elemente: temeiul juridic al inspecției fiscale, data de începere a inspecției fiscale, obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale, precum și posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

Petenta precizează că organele de control au efectuat verificarea în baza avizului de inspecție fiscală nr., având ca obiectiv verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabil pentru perioada 17.05.2006 – 31.03.2010.

Prin contestația formulată, societatea susține că avizul de inspecție fiscală nu respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, fără să motiveze sau să facă vreo precizare în acest sens.

Din analiza avizului de inspecție fiscală nr., de care contribuabilul a luat la cunoștință în data de 19.05.2010, rezultă că acesta respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, respectiv este precizat temeiul legal în baza căruia se va desfășura inspecția fiscală (Codul fiscal, Codul de procedură fiscală și Codul etic al inspectorului de control fiscal), este precizată data începerii inspecției fiscale, respectiv 31.05.2010, este precizată perioada supusă verificării (17.05.2006 – 31.03.2010) și obligațiile fiscale ce urmează a fi verificate, respectiv impozit pe venit microîntreprinderi, impozit pe profit, impozit pe salarii, contribuții la asigurări sociale, de sănătate, contribuții la fondul de șomaj precum și alte impozite.

De asemenea, se precizează și faptul că societatea are dreptul de a solicita, o singură dată, amânarea începerii inspecției fiscale pentru motive justificate.

Din cele prezentate mai sus rezultă că avizul de inspecție fiscală a fost emis conform legii și conține toate elementele prevăzute de O.G. nr. 92/2003, motiv pentru care susținerea petentei că actele de control sunt netemeinice și nelegale, pe motiv că Avizul de inspecție fiscală nr. nu respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

b) Referitor la susținerea petentei cu privire la aplicarea eronată de către organele de control a prevederilor pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004.

În fapt, petenta susține că organele de inspecție fiscală aplică în mod eronat prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, deoarece nu au procedat la înregistrarea din oficiu a societății ca plătitor de TVA, limitându-se doar la stabilirea de TVA de plată și a accesoriilor aferente în condițiile în care societatea nu figura înregistrată în vectorul fiscal ca plătitoare de TVA.

De asemenea, petenta susține că în raportul de inspecție fiscală se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004, iar în decizia de impunere se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, acest lucru conducând clar la o confuzie rezultând astfel încă o dată netemeinicia actelor administrative fiscale emise.

În drept, sunt aplicabile prevederile **pct. 62 alin. 2 lit. a) din H.G. nr. 44/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„62.

(...)

(2) **În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:**

a) **în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;**”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că, în situația în care o persoană impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA, iar organele de inspecție fiscală identifică nerespectarea prevederilor legale înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data

identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă.

Prin contestația formulată, societatea susține că organele de control au aplicat în mod eronat prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a) pe motiv că acestea doar au stabilit TVA de plată, dar nu au procedat la înregistrarea în scopuri de TVA din oficiu.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea la S.C.S.R.L. începând cu data de 11.06.2010, dată la care contribuabilul nu era înregistrat ca plătitor de TVA. Organele de control au constatat că societatea a depășit plafonul de scutire prevăzut de lege în luna octombrie 2008, având obligația, conform legii, de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA până la data de 10.11.2008.

Prin referatul nr., cu propuneri de soluționare a contestației depuse de S.C.S.R.L., organele de control fac următoarele precizări: *„Întrucât organele de inspecție fiscală au încheiat raportul de inspecție fiscală în data de, societatea a depus cerere de înregistrare în scopuri de TVA în data de 17.06.2010, iar organele de inspecție fiscală au emis decizia de impunere în data de 18.06.2010, nu s-a mai procedat la înregistrarea din oficiu a contribuabilului”*

Din cele prezentate mai sus rezultă că, la data începerii inspecției fiscale, respectiv 11.06.2010, contribuabilul nu era înregistrat ca plătitor de TVA, acesta solicitând înregistrarea în timpul controlului, respectiv la data de 17.06.2010, se consideră că organele de inspecție fiscală au identificat nerespectarea prevederilor legale înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a contribuabilului, de unde rezultă că organele de control în mod legal au făcut încadrarea în prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din G.H. nr. 44/2004.

Având în vedere că societatea a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în timpul inspecției fiscale, respectiv la data de 17.06.2010, rezultă că susținerea petentei că organele de inspecție fiscală aplică în mod eronat prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, deoarece nu procedează la înregistrarea din oficiu a societății ca plătitor de TVA, limitându-se doar la stabilirea de TVA de plată și a accesoriilor aferente în condițiile în care societatea nu figura înregistrată în vectorul fiscal ca plătitoare de TVA, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Referitor la susținerea petentei că în raportul de inspecție fiscală se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004, iar în decizia de impunere se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, acest lucru conducând clar la o confuzie rezultând astfel încă o dată netemeinicia actelor administrative fiscale emise, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că precizarea pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004 în raportul de inspecție fiscală este o eroare, articolul corect fiind cel citat în

decizia de impunere, respectiv pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, însă acest fapt nu este de natură să modifice constatările organelor de control, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită în sarcina petentei pentru perioada 01.12.2008 – 31.03.2010 și accesoriile aferente.

De altfel, din analiza cele două texte de lege, respectiv pct. 62 alin. 2 lit. a) și pct. 62 alin. 2 lit. b) din H.G. nr. 44/2004, rezultă că ambele prevăd faptul că organele fiscale vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și *data identificării nerespectării prevederilor legale* (la lit. a) și *data la care a fost înregistrată* (lit. b).

Având în vedere că data identificării nerespectării prevederilor legale este 11.06.2010, data la care societatea a solicitat înregistrarea este 17.06.2010, iar organele de control au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată pentru perioada 01.12.2008 – 31.03.2010, rezultă că indicarea în raportul de inspecție fiscală a pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004 în loc de pct. 62 alin. 2 lit. a, din același act normativ, nu este de natură să modifice constatările organelor de control în ceea ce privește debitul stabilit în sarcina petentei, motiv pentru care susținerea petentei că în raportul de inspecție fiscală se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004, iar în decizia de impunere se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

c) Referitor la susținerea petentei că organele de inspecție fiscală nu precizează în raportul de inspecție fiscală posibilitatea societății de a proceda, conform prevederilor legale, la ajustarea TVA, în primul decont decont după înregistrarea din oficiu sau printr-un decont ulterior, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, din analiza Raportului de inspecție fiscală nr., rezultă că la CAP. III din actul de control este indicat **pct. 62 alin. 4 și 5 din H.G. nr. 44/2004 care prevede că *„persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont decont după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 – 149 din Codul fiscal”***

d) Referitor la susținerea petentei că, în cazul în care societatea se va înregistra, din proprie inițiativă, ca plătitor de TVA, va înregistra, datorită ajustării permise de legislația în vigoare, TVA de recuperat și care nu va putea fi verificată de către organele fiscale datorită faptului că aceeași perioadă a mai fost verificată o dată conform raportului de inspecție fiscală nr....., lucru care ar conduce din nou la confuzie în corecta stabilire a TVA

datorată la bugetul de stat, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, prin actuala inspecție fiscală s-a stabilit în sarcina petentei taxa pe valoarea adăugată de plată la nivelul taxei colectate, taxa pe valoarea adăugată deductibilă nefăcând obiectul actualei verificări.

În ceea ce privește susținerea petentei că nerespectarea de către organele de control a elementelor menționate mai sus atrage nulitatea actului administrativ atacat nu poate fi reținută în soluționarea contestației, întrucât, actul de control a fost întocmit cu respectarea prevederilor legale.

În ceea ce privește nulitatea actului administrativ atacat, sunt incidente prevederile **art. 46 și 47 alin. 1 din O.G. nr.92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 46

„Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la [art. 43](#) alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

ART. 47

„Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale

(1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desființat în condițiile prezentului cod.”

Referitor la aplicarea acestor prevederi, Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin **H. G. nr. 1050/2004, la pct. 46.1**, stipulează următoarele:

„46.1. Actele administrative fiscale se modifică sau se desființează în situații cum sunt:

a) îndreptarea erorilor materiale potrivit [art. 47](#) din Codul de procedură fiscală;

b) constatarea nulității actului administrativ fiscal potrivit [art. 45](#) din Codul de procedură fiscală;”

Din textele de lege menționate se reține că actele administrative fiscale se modifică sau se desființează în situația în care se constată nulitatea acestora, nulitate care apare în cazul în care se constată lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea

contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal.

Prin cererea formulată, contestatoarea susține că actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută pentru următoarele considerente:

- avizul de inspecție fiscală nr. nu respectă prevederile O.G. nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare;

- organele de inspecție fiscală aplică în mod eronat prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004, deoarece nu procedează la înregistrarea din oficiu a societăți ca plătitor de TVA, limitându-se doar la stabilirea de TVA de plată și a accesoriilor aferente;

- în raportul de inspecție fiscală se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b din H.G. nr. 44/2004, iar în decizia de impunere se precizează ca fiind încălcate prevederile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004;

- organele de inspecție fiscală nu precizează în raportul de inspecție fiscală posibilitatea societății de a proceda, conform prevederilor legale, la ajustarea TVA, în primul decont depus după înregistrarea din oficiu sau printr-un decont ulterior;

- în cazul în care societatea se va înregistra, din proprie inițiativă, ca plătitor de TVA, va înregistra, datorită ajustării permise de legislația în vigoare, TVA de recuperat și care nu va putea fi verificată de către organele fiscale datorită faptului că aceeași perioadă a mai fost verificată o dată.

Rezultă că argumentele aduse de petentă, privind nulitatea actului administrativ fiscal atacat, nu sunt dintre cele prevăzute de codul de procedură care să ducă la modificarea sau desființarea actului administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că, pe de o parte, actul administrativ fiscal atacat a fost întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar argumentele aduse de contestatoare nu sunt de natură să atragă nulitatea actului administrativ fiscal atacat, iar, pe de altă parte, prin contestația formulată, societatea nu aduce alte argumente sau dovezi în susținerea contestației, urmează a **se respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de, înregistrat sub nr....., privind taxa pe valoarea adăugată în sumă delei și **majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei**, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*” (*accesoriul urmează principalul*).

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 46, 47 alin. 1, 101 alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 62 alin. 2 lit. a) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.

571/2003 privind Codul fiscal, pct. 46.1 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H. G. nr. 1050/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de, înregistrat sub nr....., privind suma de **.....lei, reprezentând:**

- **.....lei TVA;**
- **.....lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.